

Před několika hodinami **došlo** na **našich nejrůznějších pomůckách** pro „zvládnání času“ / kalendářích (význam toho slova je rozčleňovač času a i proto má každý úsek své „přidělené jméno“) / **ke změně pořadové číslice**. A tak stojíme **na začátku určitého úseku**, o kterém toho ve skutečnosti **mnoho nevíme**. Pravda, jsou zde naše **nejrůznější představy, přání a plány, čím ten otevřenější se rok naplní** a – jak věřím – doprovázejí je **vlídná slova** našich nejrůznějších **nám přátelsky nakloněných osob** / taková slova bývají to první, co slyšíme na prahu nového, dalšího roku /. Jenže **zda – li se to podařilo**, uskutečnilo si **povíme až v jeho závěru**, samozřejmost a jistota tu skutečně nejsou.

Jsem rád, že **do toho dalšího časového úseku smíme vstoupit v tomto shromáždění**, ve shromáždění těch, kdo **rádi a vděčně naslouchají hlasům biblických svědků**, těch, kdo byli pověřeni sdělit poselství Toho, jehož láska vytvořila tento svět a stále jej drží ve své laskavé ruce. A chceme se v něm **zastavit u výroku, který byl vybrán jako tzv. pracovní heslo církve pro rok 2013**.

Novozákonní **pojednání nadepsané „pro Židy“**, je určeno **těm, jejichž duchovním domovem je Starý zákon. K představám, jež se k němu váží patří** v neposlední řadě **i putování**. - **Jedním z jeho představitelů** je „jistý Abraham“. Ten **místo poklidného a zajištěného stáří**, na které měl bezpochyby „nárok“, se **vydá na cestu**, na kterou byl pozván, vyzván Tím, se kterým **nemá tu sebemenší zkušenost** / Gn 12 (bylo to **vlastně velké riziko**, které „nemuselo to vyjít“) /. A ta cesta nemá rozptýlit nudu / „nic se neděje“ /, ale je to **putování k něčemu, za něčím – do Boží blízkosti, do prostoru, který je utvářen láskou tohoto Zvoucího**. A to je podle biblického svědectví **to nejvýznamější, co mohl Abraham ve svém životě udělat**. Proto toto **Abrahamovo rozhodnutí opakovaně připomínáno** / Ř 4, 9 nn Žd 11, 8 /.

A tak je třeba rozumět i sdělení, k němuž se dnes soustředíme s přáním, abychom za pomoci Ducha svatého z něj získali posilu a podněty pro rok, který se otevřel. - Věta „**nemáme zde domov**“ **nenavazuje na myšlenky**, které se docela často a hlasitě ozývaly v **tehdejší společnosti**, totiž že **pobyt v tomto viditelném a hmatatelném světě je třeba nějak přechkat, přetrpět**, protože je cestou jakýmsi „slzavým údolím“, jistě ne prostorem, kde by rád pobýval. **Toto putování** totiž **není „přemisťováním se z místa na místo“** / „poletováním“ /, ale je **to Boží pověření**. A to znamená **vnášet do míst, kde se nacházíme – a to jistě ne náhodou či nedopatřením - určité hodnoty**.

A stejně tak tomu je i s oním „**vyhlášeným městem**“. Ani ono **není prostorem kdesi a mimo**, oddělené od místa kde se obvykle život člověka odvíjí. Ale je **důsledkem Božího vstupu v Ježíši právě do tohoto světa**, kde se člověk nalézá. Právě zde **díky tomuto dění vzniká prostor, kdy lidé mají k sobě blízko** / město je přeci především společenství a slovo zde užitě nemyslí na stavební, architektonické záležitosti / **aměsto je i prostor, ke kterému patří ochrana a bezpečí a další hodnoty** / jistě stojí za zmínku, že v prostoru kam doputovali **Israelci** z Egypta byla i tzv. **útočištná města**, která chrání před nenávistí a města **Levijců**, nikoliv jakési ubytovny pro chrámový personál, ale místa, která podporovala, podbírala duchovní život lidu (Joz 20 – 21) /.

A jistě stojí za zmínku, že **první z Kralických překladů** / byly celkem tři (v roce výročí Bible kralické je třeba si ledasco „osvěžit“) / převádí „**hledat budoucí město**“. Samozřejmě, že toto „**město je Božím darem**. Ale bible **předpokládá „spolupráci“**, tedy, že se člověk nenechává „milostivě obsakovat“, ale že přiloží ruku k dílu. „**Poklad**“ / Mt 13, 44 / či „**perlu**“ / Mt 13, 45 / je třeba „**objevit**“ / Mt 13, 44. 46 /. A to znamená **vyvinout úsilí, přijít o pohodlí, nebát se námahy**. A protože se jedná právě o tento „projekt“, pak toto úsilí se nemine cílem, **nebude „plácnutím do prázdna“**.

U čeho se zastavit na počátku roku 2013 ?

Nepochybně bude **i tento rok časem nejrůznějšího pohybu**. Je ovšem třeba si neustále **klást otázku**, kterým směrem a **za jakým cílem**. Člověk se může pohybovat tak, že mu jde jenom o něj samého, kdy se ti kolem bud' ztrácejí a nebo jsou jakousi překážkou, která tento pohyb zpomaluje nebo znemožňuje / tzv podobenství o hostině – „jeden jde na pole, druhý za obchodem“ (Mt 22, 5)/. Člověk se může pohybovat za tím, co jej „přitahuje a láká“ / „jistý strom v ráji“ (Gn 3, 6)/. Jenže **takové putování, byť sebehorlivější, končí ve slepé uličce, nic hodnotného a nadějeplného nepřináší. Ať je tedy rok 2013 časem našeho putování za Božími zaslíbeními.**

Ano, **jde o objevování „města“ / či pokladu /**. A i když Bůh obdarovává, věci se **nemají tak, že člověk může jenom sladce vyčkávat, až to Pán Bůh „zařídí“ / splní to, co slíbil /**. „Odměnu“ dostanou ti, kdo se vypraví na vinici / „nestojí nečinně“ (Mt 20, 6)/, „dají se do podnikání“ / i když zde není sebemenší záruka, že to bude k něčemu (Mt 25, 16)/. **Není lepšího programu pro rok 2013 / i pro ty další, bude – li nám dáno se jich dožít / než „podnikat pro Pána“**. **I málo v Božím jménu může znamenat mnoho / „málo kvasu celé těsto prokvasí“ (Ga 5, 9) /**. A je nepochybné, že **společnost, ve které žijeme potřebuje především vnitřní obnovu, proměnu.**

Církev je společenstvím těch, kdo řekli ano k Božímu pozvání. Je prostorem, který vytvořila a kde působí Boží láska. **I když je toto společenství poznamenáno nejednou člověčinou / ta se může tvářit velice „zbožně“ – sr farizej v chrámu (Lk 18, 9 nn) /, přeci jen smíme mít naději, že může být jakousi vstupní branou do společenství s nebeským Otcem**. Ať tomu tak je s tímto sborem v tomto roce / a nejenom v něm /.

Tábor 1.1. 2013

vstup: Ex 20, 2
čtení: Joz 1, 1 - 9
před: Fil 3, 20
text: Žd 13, 14
VP: Fil 4, 4 - 7
poslání: Zj 21, 5

EZ 158 92 322 398 421

DEZ 694

SV

Vyznání a chvály :

Ž 16, 11

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

K našemu životu patří také čas, děkujeme, že to není síla a moc sama pro sebe, ale že je jeden z Tvých mnoha darů, kterými nás zahrnuješ

Děkujeme, že k času patří i obsah, to, co může zbohatovat, podpírat a dávat naději

Vyznáváme, že velice často s časem zacházíme jinak – tak, že se jím necháme vláčet a že v něm velice často myslíme jenom na sebe a tak se stává vnitřně chudým a břemenem pro ty druhé

A tak před Tebe předstupujeme s hlavou sklopenou a pokorně voláme – Pane smiluj se a otevři prosíme před námi novou možnost, jinou cestu

chválíme Tě, že v tomto světě stále zní Tvé slovo, slovo pozvání na novou cestu životem a naděje, kterou nemůže nic přehlušit

chválíme Tě, že odpuštění – vyvedení z omyslů a selhání je Tvůj způsob, jak jednáš s člověkem

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

Výročí :

-

1.1.

1484 Huldrych Zwingli - reformátor, pořídil překlad bible z původních jazyků / hebrejštiny, latina /, zavedl tzv. biblické hodiny - společné probírání, výklad bible, velice zjednodušil bohoslužbu / šlo mu o to, aby nic nerušilo výklad bible /

1862 Abraham Lincoln, americký prezident vyhláší, že černoši jsou svobodnými občany Spojených států severoamerických

4.1.

1846 Jan Karafiát, narodil se v Jimramově, klasické vzdělání získal na piaristickém gymnasiu v Litomyšli, theologické v zahraničí, byl ředitelem evangelického učitelského ústavu v Čáslavi a farářem na Hrubé Lhotě na Valašsku, provedl spolu s Heřmanem z Tardy revisi kralické bible, spisovatel knížky Broučky, prvouky pro děti

5.1.

1894 Maxmilian Kolbe, františkánský mnich, věnoval se šíření dobré křesťanské literatury, ve 2. světové válce skrýval Židy, dostal se za to do koncentračního tábora, kde se nabídl jako náhrada za otce několika dětí odsouzeného k smrti

1960 papež Jan XXIII založil sekretariát pro jednotu křesťanů

Citáty :

„Bůh k nám přichází jako otázka“

„Láska je riskantní podnik, o kterém předem nevíme, jak skončí“

-

Tomáš Halík, bohoslovec, prezident Křesťanské akademie u nás